

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 12

23 marca 2022

Cywilizacja Atlantydy w okresie 50-12,5 tys. lat temu

Cywilizacja Atlancka w okresie (50-12,5 tys. lat temu), nazywana jest II Imperium Atlantydy. Po okresie świetności rozwoju technicznego i także duchowego od około 50 tys. lat temu nastąpił upadek moralny. Równowaga pomiędzy rozwojem duchowym i technicznym zachwiała się, a chęć posiadania władzy, dominacji i bogactwa przeważyły. Około 49 tys. lat temu dokonano zniszczenia olbrzymich zwierząt, w tym żyjących jeszcze dinozaurów, uważano, że ich żerowanie zagrażało ludzkiej egzystencji. Zniszczono również środowisko w którym te zwierzęta żyły. Wykorzystano ogromną moc Promieni Śmierci wysyłanych z wielu podziemnych kryształowych siłowni. Nastąpiły zniszczenia, wstrząsy, uaktywnienie wulkanów i pękanie lądów, co przy niestabilności wysp Atlantydy niemal doprowadziło je do całkowitej katastrofy.

Ocalała tylko wyspa Poseida, która stała się głównym centrum Atlantydy, a resztę wysp zalała woda. Drugi obszar Atlantydy znajdował się w rejonie Karaibów i Florydy.

W tym okresie do władzy doszli ludzie agresywni i nieobliczalni, zdominowani przez renegatów plejadańskich i centauriańskich, wspomaganych przez upadłego boga Marduka, którzy opanowani manią wielkości, czuli się bezkarni i dążyli do całkowitej dominacji nad światem. Nastąpił ogólny upadek moralny obyczajów. Doprowadziło to między innymi do wprowadzenia niewolnictwa i opartych na krwawych ofiarach kultów religijnych. Rozwój duchowy nie nadązał za rozwojem

technologicznym i chęcią posiadania władzy i bogactwa.

Marduk syn Enkiego, utożsamiany z Lucyferem, był po części humanoidalnym gadem, reptoidem/reptilianem z rodu węzów. A Szatan nazywany jest wężem lub smokiem pradawnym. Ze względu na swoje mroczne i chore ambicje miał jeden plan – opanować całą planetę i ogłosić się najwyższym władcą Ziemi oraz najwyższym bogiem w Radzie bogów. W tym celu korumpował innych bogów i manipulował nimi. Jego atutem było posiadanie wielkiego kryształu, z którego mógł wyprowadzać promień trakcyjny zdolny przechwycić i nakierować asteroidę lub księżyc.

Około 50 tys. lat temu Atlanci dostali od Marduka i jego zwolenników technologię wykorzystania energii kryształów do celów militarnych. Natomiast 28 tys. lat temu otrzymali inne niebezpieczne technologie wykorzystujące do celów militarnych, jak wolną energię kosmiczną. Wolna energia w celach pokojowych służyła do wytwarzania energii elektrycznej oraz napędu pojazdów, samolotów i okrętów, a także zmiany trajektorii i rozbijania spadających na Ziemię asteroidów.

„Wedy” podają, że upadli moralnie kapłani i elity atlanckie zaczęli gnębić ludzi, co zaczęło doprowadzać do zaostrzenia konfliktów wewnątrz społeczeństwa. Oprócz tego, konflikty zaczęły rozprzestrzeniać się i poza terytorium Atlantydy. Pojawiły się problemy z posłuszeństwem ludzi. Kapłani z pomocą przybyszów z kosmosu zaczęli prowadzić eksperymenty genetyczne. Poprzez manipulację genetyczną – między innymi tłumili wolę ludzi.

Zaczęli tworzyć z ludzi bioroboty, które miały zastąpić zwyczajnych ludzi w wielu rodzajach działalności. Kapłani i elity przestali rozróżniać granicę między dobrem a złem. Wszystko oceniali tylko z punktu widzenia przydatności albo nieużyteczności. Każde nieposłuszeństwo i niepodporządkowanie tłumiono siłą. Wskutek czego ludzie nazwali ich złymi bogami. Wcześniej genetyczne eksperymenty przeprowadzano tylko na

ochotnikach, później te eksperymenty przeprowadzano na ludziach gwałtem.

Naruszenia ustalonych przez kapłanów i kosmitów zasad karano zrzuconiem do podziemi, gdzie nad nimi prowadzono eksperymenty genetyczne. Do tych eksperymentów były wykorzystywane stare sztolnie i wyrobiska. Ci którym udało się wyrwać i uciec z podziemi i pojawić na powierzchni wyglądali jak monstra.

Przybysze z piekielnego świata ukradli na zajętych ziemiach Gmachu Swati technologię budowy wrót międzyświatowych (gwiezdnych wrót). To dawało im możliwość dostawania się na inne ziemie (planety), gdzie istniały wrota międzyświatowe, zbudowane przez przedstawicieli sił światów światła.

Elity i przybysze kosmiczni zbudowali na Atlantydzie i w północnej Afryce wrota międzyświatowe. Umożliwiało im to opuszczenie Ziemi, nie uciekając się do wykorzystania obiektów latających, ale głównie wykorzystywali je w celach militarnych. Najpierw zaczęli wykorzystywać je do porwania ludzi, których zamieniali w potwory. Później przez wrota przerzucano liczne oddziały monstrów na inne ziemie, w celu prowadzenia zaborczych wojen. Porwanych białych ludzi zmieniano genetycznie w monstra nie na Atlantydzie, a na ziemiach (planetach) piekielnego świata, żeby oddalić od Atlantydy podejrzenia o związek z porwaniami.

Ale nie wszystkich porwanych ludzi zamieniano w potwory, część z nich wybierano i psychologicznie przeprogramowywano do służenia kapłanom, elitom i przybyszom z kosmosu. Tych psychologicznie obrobionych ludzi, jako szpiegów pod pozorem handlowców kierowali na ziemię Słowian. Chciano odnaleźć położenia wrót międzyświatowych na terenach słowiano-aryjskich ziem i poznać systemy przenoszenia, oraz współrzędne Wrót międzyświatowych na innych ziemiach (planetach) światów światła. Przybysze z kosmosu cały czas prowadzili wojnę z jasnymi światami oraz dążyli do zniszczenia słowiano-aryjskich narodów żyjących na Ziemi.

Otrzymaawszy niezbędne informacje zaczęli kierować swoje monstra przez wrota międzyświatowe na południe słowiańskich ziem. Żeby chronić się przed atakami i porwaniami ludzi, Słowianie połączyli się tworząc 42 544 lat p.n.e. Wielki krąg z wojowników, którzy otoczyli wszystkie granice Rassienii. Krąg wojowników przeznaczony był do obrony wszystkich rodów białych ludzi i wrót międzyświatowych. Obrona była trudna ponieważ napastnicy stosowali nieznaną dla białych ludzi destrukcyjną i paraliżującą wolę broń.

Na prośbę Słowian na Midgard-Ziemie przybył bóg Perun ze swoją drużyną. Doczekawszy się następnego najazdu z piekielnego świata, Perun z drużyną dostał się przez otwarte przez monstra wrota międzyświatowe do Piekła.

Po bitwie odbytej w piekielnym Świecie, Perun uwolnił stamtąd wszystkich białych ludzi, tam uwięzionych, a także oswobodził z niewoli ludzi z innych światów sił światła. Jednak w czasie bitwy część żołnierzy Piekła i potworów uciekła przez otwarte wrota międzyświatowe na Ziemię. Po powrocie Perun zburzył wrota międzyświatowe na południu Rassienii i zasypał wejście do nich górami kaukaskimi. Następnie zniszczył wrota międzyświatowe, znajdujące się w Północnej Afryce i na Atlantydzie. Po tym Perun ze swoją drużyną chodził po ziemiach słowiańskich i niszczył potwory i wojowników Piekła, którzy uciekli na Ziemię podczas bitwy.

Straciwszy wrota międzyświatowe, które znajdowały się w „świątyni bogów” na Atlantydzie, Atlanci zbudowali nowe wrota. Ukryli je głęboko pod ziemią, po czym odnowili swoje tajne związki z piekielnym światem. Nad wrotami zbudowali „świątynię Wielkiej Mądrości”, w której umieścili świecący wielki kryształ dostarczony z Piekła. Promieniowanie tego kryształu oddziaływało na wszystkich przychodzących do świątyni, zmieniając ich świadomość, psychikę i wolę.

Siły światów ciemności i Piekła zrozumiały, że wstępując w otwarte bitwy z siłami światów światła nie zwyciężą. Dlatego

postanowili wykorzystać inne, bardziej wyrafinowane i zdradzieckie techniki prowadzenia wojny.

Atlanci zaczęli przeciągać ludzi, żyjących poza terytorium Rassienii i przy jej granicach na swoją stronę, wykorzystując do tego stare sprawdzone sposoby; jak przekupstwo, odejście od tradycji i nowe wierzenia. Wielu seniorów i przedstawicieli rodów z tych narodów zapraszali do siebie z wizytą, do tego zawsze pokazywali przepych urządzenia świątyni Wielkiej Mądrości. Po takich odwiedzinach seniorzy i przedstawiciele rodów z różnych narodów popadali pod wpływ kapłanów z Atlantydy.

Żeby umocnić swój wpływ w środowisku różnych narodów żyjących poza terytorium Rassienii i na jej obrzeżach, Atlanci zaczęli uczyć te narody budować majestatyczne świątynie i miasta. Po jakiś czas w miastach tych narodów pojawiły się świątynie Wielkiej Mądrości, zbudowane pod opieką kapłanów z Atlantydy.

W każdej takiej „świątyni” kapłani z Atlantydy ustawili świecące kryształy z Piekła, żeby za pomocą ich promieniowania mentalnie podporządkować sobie miejscową ludność. Ceremoniom religijnym w tych świątyniach towarzyszyły niezwykle barwne rytuały z licznymi, także krwawymi ofiarami dla dawnych pierwotnych bogów, a w domyśle pierwotnych bogów Piekła. Stopniowo nowa religia i nowe rytuały zaczęły wypierać stare rodowe tradycyjne wierzenia tych narodów.

Po zakorzenieniu swojej religii i faktycznym przejęciu przez kapłanów Atlantydy władzy nad różnymi narodami, zaczęli prowokować wojny między nimi, manipulując nimi poprzez piekielne kryształy umieszczone w świątyniach.

Słowianie i siły światów światła podjęli przeciwdziałanie manipulacji mentalnej ludzkości. Do neutralizacji promieniowań idących ze świątyń Wielkiej Mądrości, zaczęli budować na całej Ziemi piramidy, które energetycznie blokowały te promieniowania, nie tylko na poziomie fizycznym, ale też i

czasowym.

Budowa na całej Ziemi piramid doprowadziła do tego, że wielu ludzi zaczęło uwalniać się spod wpływu mentalnego kapłanów Atlantydy. Zapewnili sobie wsparcie Wielkiego Koła Rassienii, żeby pozbyć się panowania obcych kapłanów z Atlantydy.

Kapłani na Atlantydzie, którzy pozostawali wierni dawnym tradycjom, wystąpili przeciwko takiemu pomieszaniu i takiej ideologii, jednak zatrzymać tego procesu nie mogli. „Biali” kapłani byli prześladowani i zwalczani przez „czarnych”. Wywiązała się walka pomiędzy nimi. Biali kapłani i wyznawcy musieli działać w konspiracji lub przenieść na peryferie kraju. Na koniec liczni z nich, którzy kontynuowali przestrzegali dawnej tradycji, byli zmuszeni opuścić Atlantyde i schronić się w koloniach.

Upadli moralnie Atlanci wraz ze zdegenerowanymi Plejadanami, Centaurianami i Reptilianami dążyli do zniszczenia aryjsko-słowiańskiej cywilizacji Mukulia na kontynencie Mu, oraz Ujgur-Gobi w Eurazji. Używając zaawansowanej technicznie broni z bronią jądrową łącznie, 25 tys. lat temu zniszczyli w pierwszej kolejności z całą bezwzględnością zachodnią (europejską) część aryjskiego Imperium Ujgur. Następnie rzucili na kontynent Mu na Pacyfiku asteroidę nakierowaną promieniem trakcyjnym kryształu, uprzednio rozczłonkowaną. Kontynent Mu tonął przez wiele lat wywołując ruchy tektoniczne Ziemi i ogromne tsunami niszczące lądy wokół Pacyfiku. Z kontynentu Mu pozostały na oceanie tylko nieliczne archipelagi wysp.

Zniszczyli tym samym cywilizację Mukulia, która obejmowała cywilizację Ujgur-Gobi w Eurazji, cywilizację Mukulia-Mu na Pacyfiku, oraz cywilizacje obydwu Ameryk. Ponadto Atlanci zniszczyli Cesarstwo Nagów w północnych Indiach. Oszczędzono jedynie prehistoryczny Egipt i Sumer, które przyjęły supremację Atlantydy, oraz bezstronną cywilizację Lemurii. Pozostałe mniejsze lokalne mocarstwa przyjęły narzucone

warunki podległości przez Atlantów.

Począwszy od 25 tys. lat temu Atlantyda stała się militarnie najpotężniejszym supermocarstwem na Ziemi, dominującym przez następne. 12,5 tysięcy lat. Główny obszar Atlantydy stanowiła wyspa Poseida, oraz obszary w Ameryce Środkowej z centrum w rejonie Karaibów i Florydy. Atlanci objęli supremację nad całym basenem Atlantyku, od obydwu Ameryk po Europę Zachodnią i Południową, Afrykę, zachodnią Anatolię i Sumer. Kolonie w Europie nad Atlantykiem i w basenie obecnego Morza Śródziemnego (i okolicach) zamieszkiwała w większości ludność baskijsko-galijska (celtycka).

Imperium Atlantydy było politycznie niestabilne, występowały kłótnie wojny pomiędzy poszczególnymi królestwami i elitami o wpływy i władzę. Wykształciły się dwie strony konfliktu. Jedną, białą stronę reprezentował ostatni biały cesarz Atlantydy Atlas (Ptah/Enki) wraz z Ozyrysem wielkim mistrzem, kapłanem i reformatorem. Ozyrys urodził się na Atlantydzie jako potomek kolonistów z Syriusza. Studiował na Atlantydzie oraz na kontynencie Mu. 22 tys. lat p.n.e. w czasie II Imperium Atlantydy, w najgorszych czasach degeneracji Atlantów, jako wielki mistrz i biały kapłan wprowadzał nową pokojową religię odnowy służącą Bogu i człowiekowi, zwaną kultem Ozyrysa, a wzorowaną na cywilizacji Mu. Obaj przeciwstawiali się agresji i złu, które reprezentowała druga czarna strona, czyli zdegenerowane, wojownicze i brutalne elity i czarni kapłani Atlantów, wspierane i podjudzane przez mrocznego i bezwzględnego Marduka oraz jego zwolenników. To oni, niestety, stopniowo zdobywali przewagę, skazując na wygnanie pokojowo nastawionych i protestujących Atlantów, w tym także członków elit i naukowców.

Cały czas trwała także emigracja Tolteków z Atlantydy do kolonii w Mezoameryce – na Jukatan, do Meksyku, i Peru. Biała ludność w większości emigrowała do Europy na tereny Jonii oraz do północnej Afryki i Egiptu. W Meksyku powstało Atlantyckie Królestwo Tolteków. Wybudowano miasta z piramidami,

świątyniami i miejską zabudową. Z kolei Tolteccy Majowie założyli Atlantyckie Królestwo na półwyspie Jukatan, wznosząc wiele miast z imponującymi piramidami i innymi budowlami. Również w starożytnym Peru, na terenie byłej kolonii Mu, zbudowano około 17,5 tys. lat temu najstarsze miasto w Ameryce Tiwanaku/Tiahuanaco z piramidą, świątyniami i innymi budowlami oraz centrum techniczne w Pampa Punku.

W tym czasie cesarz Atlas (Ptah/Enki) zwany białym cesarzem wspomagany przez białego kapłana Ozyrysa, walczył o utrzymanie stolicy Cerne z czarnym cesarzem Setem wspomagany przez czarnego kapłana Marduka. Biały cesarz przegrał i musiał uciekać wraz ze swoim otoczeniem na północ wyspy Poseidy, ale i tam byli atakowani. W końcu „biali” wraz z białym cesarzem znaleźli schronienie w Egipcie tworząc tam pozytywną cywilizację.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net